

Man kan indvende imod Lovforslagets Bestemmelse, at man fastsætter Undtagelsen som Regel, naar man gaar ud over Kvartal eller 13 Uger, men det forekommer mig dog, at eftersom Sygekasserne ville blive stillede efter denne Lov, og eftersom Fattigloven er foreslaaet, vil det være misligt at stemme for dette Vædringsforslag, og jeg tilraader altsaa at stemme imod det. — Vædringsforslaget under Nr. 21 har jeg uenekelig Betænkelse ved, særlig af den Grund, at jeg meget vil beklage, at man udelukker de Bedkommende af Kassen. Det staar ogsaa i Sammenhæng med, hvad der er foreslaaet i Fattigloven. Jeg erkjender, at man ikke skal sætte Noget ind i den ene eller den anden Lov, som hører hjemme andetsteds, men hvad jeg meget maatte ønske er, at der bliver Harmoni imellem de forskjellige Love, hvis Emner berøre hinanden, saa at Bestemmelserne i den ene ikke komme til at skade og hindre Udførelsen af den anden. Det, at den Bedkommende skal tvinges ud af Sygekassen, fordi han har faaet Hjælp af den i saa lang Tid, vil skade hans Stilling ligeoverfor Loven om det offentlige Fattigvæsen, og derfor maa jeg ønske, at der kunde findes en eller anden Maade, hvorpaa man kunde lade ham vedblive at være Medlem. Jeg tror, at hvad der er foreslaaet i Regjeringens Forslag er for Tiden noget Sædvanligt, nemlig, at Pengehjælpen ophører, men at Kassen vedbliver at hbe den Bedkommende anden Hjælp. Man kan jo ogsaa ved Kontingentnedsettelse eller paa anden Maade komme den Paagjældendes Interesser i Møde. Men dette er jo Noget, som man kan faae en Konference om. — Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 22, som den ærede Ordfører tog Forbehold imod, vil jeg sige, at det første Stykke kan ikke hjælpe paa, hvad det skulde hjælpe, og jeg vil ikke sætte Pris paa at faae det vedtaget. Det forekommer mig, at det vanskeligt lader sig vedtage. Det andet Stykke hører ikke hjemme i Loven. Naar de ærede Medlemmer, som have stillet Forslaget, ville efterse Lovforslagets § 23, skulle de finde, at den Bestemmelse, der her er Tale om, henvises til vedtægtsmæssig Afgjørelse. Denne Lov giver en vis Afgang til at sætte Begræbelses- og Alderdomsførgelseskasser i Forbindelse med Sygekasserne, men forøvrigt ordnes ikke Forholdet her. Paragrafen henviser netop dette Forhold til en Ordning ved særlige Vedtægter, og derfor hører Bestemmelsen ikke hjemme her. Jeg anser det altsaa for rigtigst at stemme imod Mindretallets Forslag under

Nr. 22. — Forslagene under Nr. 23 og 24 tør jeg antage, at jeg tilstrækkelig har omtalt i de almindelige Bemærkninger, jeg gjorde om denne Lovs Forhold til Lovforslaget om det almindelige Fattigvæsen, og Vædringsforslaget under Nr. 25 kan jeg ikke tilraade at vedtage. Hvis man nemlig vedtager det, udstemmer man en Bestemmelse, der gaar ud paa, at de kortere Ulykkestilfælde skulle henvises til Sygekasserne, eller at Bedkommende skal sørge for sig selv. Det vil med andre Ord sige, at man har, forsaavidt ikke Vedtægterne strider derimod, taget de kortere Ulykkestilfælde ud af Ulykkesforsikringsloven og saet, at de Paagjældende under disse Omstændigheder skulle sørge for sig selv, saa at det kun bliver de langvarige Ulykkestilfælde og den virkelige Invaliditet, som man lægger over paa Producenterne og de Næringsdrivende, der skulle bære Assurance for Ulykkestilfælde. Dette forekommer mig at være i sin Orden, og derfor ønsker jeg, at Stykket skal blive staaende, og at man stemmer imod Vædringsforslaget under Nr. 25. — Angaaende Forslaget under Nr. 26 har jeg ogsaa nogen Betænkelse, om end jeg ikke skal bestemt modsætte mig det. Det forekommer mig tvivlsomt, om der kan blive Anvendelse for dette Forslag, om der kan blive Tale om Opsamling af saadanne Midler. Jeg forstaar Lovforslaget saaledes at naar Loven bliver gennemført og Anerkjendelserne komme, ville de Bedkommende beregne sig Renterne til Gode af de Midler, de eie, i den Tid, der vil gaa, inden det aarlige Budget bliver vedtaget. Der vil altsaa nærmest kun være Tale om en Opsamling af nye Midler, og om derved at danne et Overflud. Men det vil let ses, at det er tvivlsomt, om Sygekasserne ere berettigede dertil. Thi skulde Sygekasserne systematisk opsamle Midler, maa de sætte deres Medlemsbidrag høiere, end det i og for sig var nødvendigt, og derved tilvende de sig et større Tilskud af det Offentlige, end der kunde tilkomme dem til Fyldestgjørelsen af deres ordinære Formaal. Det forekommer mig altsaa meget tvivlsomt, om denne Opsamling overhovedet kan finde Sted. Men derom kunne vi maaste nærmere komme til at tale. — Vædringsforslaget under Nr. 27 har jeg tilladt mig at udtale mig om. Jeg er, som saet, ikke principielt saa uenig med det ærede 3die Medlem for 2den Kred, som det kunde synes, men jeg beklager, at det ærede Medlem i denne Lov vil lovgive om en Materie, som rettere maatte henvises til et andet Lovforslag.

Jeg skal tillade mig at nævne overfor